

کارآیی رویکرد لباس فضایی در بهبود عملکرد حرکتی درشت کودکان فلج مغزی اسپاستیک ۴ تا ۸ ساله با هوشیاب طبیعی

حمید دالوند^{*} ، لیلا دهقان^۱ ، آوات فیضی^۲ ، سوزان امیرسالاری^۳ ، مرتضی شمسایی^۱

چکیده

اهداف. مطالعه حاضر با هدف بررسی کارآیی لباس فضایی در بهبود عملکرد حرکتی درشت کودکان فلح مغزی اسپاستیک ۴ تا ۸ ساله با هوشیاب طبیعی انجام شد.

روش‌ها. این تحقیق، مطالعه‌ای شبه‌تجربی و مداخله‌ای است که روی ۲۰ کودک فلح مغزی اسپاستیک ۴-۸ ساله‌ی در دسترس که شرایط ورود به مداخله را دارا بودند انجام شد. ابزارهای مورد استفاده، مقیاس هوشی وکسلر، بهمنظور تعیین میزان هوشیاب کودکان و آزمون نرم‌افزاری GMFM-66 برای تعیین عملکرد حرکتی درشت بودند.

یافته‌ها. اختلاف معنی‌داری در عملکرد حرکتی درشت بعد از انجام مداخله درمانی دیده شد ($p < 0.01$). ارزیابی وضعیت در هر یک از سطوح عملکردی قبل و بعد از مداخله نشان داد که بیشترین تأثیر لباس فضایی در آزمودنی‌های سطح IV است. مقایسه سطوح از لحاظ عملکرد حرکات درشت نتیجه معنی‌داری مبنی بر تفاوت آنها نشان نداد ($p > 0.1$).

نتیجه‌گیری. رویکرد لباس فضایی، مداخله درمانی نوبن و موثری در توانبخشی کودکان فلح مغزی است که باعث بهبود عملکرد حرکتی درشت می‌گردد و در تمامی سطوح عملکردی حرکات درشت کاربرد دارد.

کلیدواژه‌ها: فلح مغزی، کودکان ناتوان، رویکرد لباس فضایی

دریافت مقاله: ۱۳۸۷/۸/۲۳ اصلاح مقاله: ۱۳۸۷/۱۱/۲۳ پذیرش مقاله: ۱۳۸۷/۱۱/۲۹

hamiddalvand@gmail.com

* نویسنده مسئول: موسسه توانبخشی ولی عصر (عج)، تهران، ایران

۱ گروه کاردیمانی، دانشکده توانبخشی، دانشگاه علوم پزشکی تهران، تهران، ایران

۲ گروه آمار، دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی اصفهان، اصفهان، ایران

۳ دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی بقیه‌ما... (عج)، تهران، ایران